

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Instytut Historii Sztuki i Kultury WHiDK

Kierunek:

Historia sztuki

Poziom:

studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Historia sztuki starożytnej

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot obowiązkowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok I, semestr zimowy

Wymiar:

wykład: 30 godz.

Punkty ECTS:

wykład: 4

Forma zaliczenia:

wykład: egzamin

Prowadzący:

wykład: dr Dorota Gorzelany;

Koordynator sylabusu:

dr Dorota Gorzelany

Sylabus dostępny w ramach:

- [Historia sztuki starożytnej](#) [na kierunku:] [Historia sztuki](#) (Hsz), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, I rok, semestr zimowy

◦ [prowadzący wykład:30h/e/4ECTS]: dr Dorota Gorzelany;

Wymagania wstępne:

Brak.

Cele:

Celem wykładu jest zapoznanie studentów z najważniejszymi zjawiskami w sztuce starożytnej.

Treści kształcenia:

T.1 - Wprowadzenie do terminologii i do metodologii badań nad sztuką starożytną.

T.2 - Cywilizacja minojska i mykeńska: omówienie najważniejszych zabytków, ze wskazaniem na

zjawiska w sztuce kontynuowane w sztuce greckiej.

T.3 - Sztuka grecka: rozwój architektury i urbanistyki, rzeźby oraz malarstwa wazowego; monograficzne omówienie najważniejszych sanktuariów.

T.4 - Sztuka rzymska: rozwój architektury i urbanistyki, malarstwa ściennego oraz plastyki ze szczególnym uwzględnieniem rzeźby portretowej, a także płaskorzeźby historycznej i sarkofagowej. Podczas wykładu studenci poznają terminologię, teorie i metodologię badań nad sztuką starożytną. Wprowadzeniem do zajęć jest ogólny przegląd zabytków cywilizacji minojskiej i mykeńskiej, ze wskazaniem na zjawiska kontynuowane w sztuce greckiej. Kolejne okresy sztuki greckiej omawiane są chronologicznie pod kątem ewolucji budownictwa, rzeźby oraz malarstwa wazowego, natomiast najważniejsze sanktuaria greckie zaprezentowane zostaną w sposób monograficzny. W odniesieniu do sztuki rzymskiej studenci zapoznają się z rozwojem architektury i urbanistyki, malarstwa ściennego oraz plastyki ze szczególnym uwzględnieniem rzeźby portretowej, a także płaskorzeźby historycznej i sarkofagowej.

Efekty kształcenia:

WIEDZA

W.1 Student nabywa podstawową wiedzę z dziedziny historii sztuki starożytnej Grecji i Rzymu oraz zapoznaje się z metodami analizy i interpretacji zabytków.

W.2 Student poznaje periodyzację historii sztuki starożytnej, potrafi omówić założenia urbanistyczne i dzieła sztuki z poszczególnych okresów, umieszczając je w kontekście historyczno-kulturowym.

W.3 Student potrafi posługiwać się terminologią właściwą dla historii sztuki starożytnej.

Metody i narzędzia dydaktyczne:

M.1 Wykład

M.2 Prezentacja multimedialna

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Egzamin ustny na ocenę: rozpoznanie prezentowanego na ilustracji dzieła sztuki, określenie jego datowania, stylu oraz wskazanie na związane z nim zagadnienia historyczno-artystyczne i historyczno-kulturowe w zakresie omówionym podczas zajęć oraz ujętym w podstawowej literaturze przedmiotu (znajomość topografii, podstawowych faktów z zakresu historii, religii, filozofii i literatury antycznej). Oceniana jest również umiejętność posługiwania się właściwą terminologią.

Lektury podstawowe:

Kubiak Z., Mitologia Greków i Rzymian, 1997;

Nowicka M., Malarstwo antyczne. Zarys, 1985;

Ostrowski J. A., Starożytny Rzym. Polityka i Sztuka, 1999;

Papuci-Władyka E., Sztuka starożytnej Grecji, 2001;

Rutkowski B., Sztuka egejska, 1987;

Sadurska A., Archeologia starożytnego Rzymu, I–II, 1980.

Lektury uzupełniające:

Bernhard M. L., Sztuka grecka, 1981;

Bernhard M. L., Greckie malarstwo wazowe, 1966;

Bernhard M. L., Historia starożytnej sztuki greckiej, t. I-IV, 1989-1993;

Hölscher T., Sztuka rzymska: język obrazowy jako system semantyczny, 2011;

Müller-Wiener W., Greckie budownictwo antyczne, 2004;

Parnicki-Pudelko S., Architektura starożytnej Grecji, 1975;

Lengauer W., Religijność starożytnych Greków, 1994.

Uwagi: